

JAK TO VÁ ECHNO DOPADLO...

Ášter ½, 19 srpen 2014

Téma pĚsmĚ po dvou letech ode dne, kdy sem psala jedna "smutnice", se v komentářích pod oním článkem objevilo - nesmírně pozitivní. Veronika, tentokrát už spokojená, se rozhodla napsat, jak to tehdy dopadlo.. A protože pochybuju, že si bávně tete vĚci dva roky staré, a souasně je fajn, když se máme dozvědět o jednom skonci, tak vám tu její komentář (byly dva, stáhla jsem je do jednoho) ráda nabízím:

Ahoj, náhodou jsem si proĚitala Kudlanku a narazila na svĚj pĚspĚvek. VĚdycky mi chybí astné konce, a jsem se rozhodla, že vám ten svĚj po dvou letech pí&u. S tehdejším pĚítem už nejsem právĚ ony dva roky a jak se ukázalo, byla to ta nejlepší vĚc, co jsem mohla udĚlat. Objevilo se pak docela dost zajímavých vĚcí, o kterých jsem netuĚila. Ale to je fuk, byl to uboĚák, a tak se mu to také vrátilo. Já se srovnala, zapracovala na sobě, vzala rozum do hrsti a dnes jsem spokojená Ěenská. Najednou ustaly tajemné anonymy, srovnal se mi vztah s rodiči, s pĚáteli, dĚtmi, srovnala jsem se i já. Ta situace tehdy byla dĚsivá a já byla jednou nohou v blázinci... Pak jsem si pĚetla jeden velice zajímavý policejní protokol, ve kterém má máĚj "pĚítel" udává v období, kdy jsme byli ve zdánlivě spokojeném vztahu... Vída.. fíha, a to ho někde tu&ím tady litovali...No a jak to pokračovalo, ten pán si na&el po Ěase jinou a pĚíbĚh se opakoval. SleĚna na&stí stihla utĚct zavĚasu. Ono dostávat dva tisíce r domácnost, Ěivit chlapa, co na vás pí&e udání a je&tĚ tu Ěíst od nĚkterých z vás, že je to tak v poĚádku nebyl med.. Takže pro ty, kteří tohle moĚná také Ě&í, moje rada zní - utĚct. A hodně rychle. Pokud teda skonĚit s nĚjakým podobným chudákem jako byl máĚj expartner a nebo ti moudĚí ho&í, co se ho tu tehďa zastávali... :-))) Tak jenom chci napsat, že v&em dĚkuju za podporu, tehdy máĚj to nakoplo správným smĚrem. Sice to moĚná není Ěádný velký happy end, ale jsem ráda, že mám tuhle zku&enost za sebou a koneĚnĚ vím, že za to v&echo v podstatě máĚu sama - svým vĚbĚrem partnera. Vzala jsem si to k srdci jako veliké pouĚení a Ě se tím dodnes.

AHOJ VERONIKA